

1. Jan Valášek, lech, nosem ze Smiřic, dříve kaplan v Jičíně, od 18. ledna 1787 do posledního prosince 1813. Potom stal se farářem v Nové Vsi u Lomnice.
2. František Zedníček lech, z Vysokého Mlýna, dříve kooperátor v Nové Vsi u Lomnice, působil od ledna 1814 do konce září 1825, načež se stal lokalistou v Hradisku, kdež p. 1833 zemřel. Byl milovníkem lesů. Jemu má se co děkovati, že má xadusí nyní pěkný les u Studeneckých hranic.
3. Václav Hránský, lech, z Divčevic u Jičína, dříve kaplan v Lomilově. Působil zde od 1. října 1825 do konce ledna 1829. Tjž vyměnil si místo s lokalistou v Beřonicích u Dymokur.
4. P. František Fialou, rodákem Novopackým. Tjž působil zde od 1. únara 1829 do 23. května 1833. Poněvadž byl v letech 1832-33 nemocen, byl mu dán k výpomoci P. Alois Ruml, neomíst ze Soběc, jemu bral 200 fl. z náboženského fondu. Potom byl dán pro nemoc dočasně na penzi, a když se uzdravil, stal se lokalistou v Hrochovi. Zemřel v klášteře Novopackém dne 3. března 1863.
5. P. Václav Alois Muška, lech z Pílonic, dostal se p. 1833 za administrátora do Levína, načež p. 1835. 23. března jmenován byl lokalistou. Za působení nemocí dán mu byl p. 1837 výpomocný kněz P. Jan Haxda, neomíst ze Pílonic. 5. května 1847 byl dán do penze, načež zemřel 5. pros. 1847 v Pílonicích. František Záruba byl zde od 4. srpna 1845 do 5. května 1847 kooperátorem, načež od 5. května st. do 1. března 1848 administrátorem.
6. Šestým lokalistou byl P. Josef Chaloupka, jemu opustil 24. ledna 1854 zdejšův lokali, stav se farářem ve Slavonově a dalšův správu vedl P. Antonín Veselý, bývalý xástupce farářův ve Slavonově. Posledním lokalistou byl P. Jan Nešpor, nar. 18. května 1797 v Hořovicích, syn J. Nešpora učitele a měšťana. Vyřvěem na kněze 24. srpna 1821, kaplanoval $\frac{3}{4}$ p. ve svém rodišti Hořovicích, pak 32 let jako kaplan, dále jako kooperátor v N. Pace, načež se stal lokalistou v Levíně. Na jeho přimluvu p. 1857 za času císaře Frana Františka Josefa I. a biskupa Karla Haucla povýšena byla lokalie Levínská za faru, načež stal se Jan Nešpor prvním farářem Levínským. R. 1870 byl dán k výpomoci stáříčkému faráři kooperátor P. Augustin Zárský, který zde působil od 10. října st. do 30. října 1873, načež dostal se za II. kaplana do Pítky. Na jeho místo byl ustanoven neomíst Josef Hajic z Kosova, jemu byl zde kooperátorem do smrti pana faráře a čestného děkana Jana Nešpora, totiž do 20. března 1874, v který den p. děkan zemřel a byl 23. března 1874 slavně na zdejším hřbitově pohřben a leží u xadi proti presbiteriu. Co administrátor určitého benefícia Levínského dosazen P. Frant. Veselý, dosud kooperátor Lomnický. Administrace tohoto benice trvala do 3. září 1874, v který den nový p. farář do Levína se přistěhoval, totiž P. Tomáš Bláček, naroxen 18. pros. 1829 v Sadku u Poličky a vysvěcen na knězství p. 1853. Než se dostal sem, byl katechetou a řiditelem 6. třídny školy v Jaromíři. R. 1883. dostal se na faru v Libicích u Poděbrad.

To něm byl zde administrátorem P. František Vaňhálka, načež sem došel
vyšší farář P. František Říha, rodem z Košťalské Olešnice, dříve farář ve
Vlkavci.

Škola.

Dle farní kroniky zřídil první lokalista P. Josef Valašek školu v Levíně r. 1787.
Avšak dle knihy, kterou měl Josef Laxán, občan Levínský, od Kristofa Nep.
Klimenta Umana, též cantora obce Levínské dne 11. apríle 1757 psanou, vy-
svítá, že škola stávala zde již dříve a že toho času, totiž r. 1757 byl učite-
lem Levínským Kristof N. K. Uman. Po Umanovi vyučoval dítky kostel-
ník a cantor Pílař, domkář z Levína č. 83, jemužto se vyučování jeho syn
Antonín Pílař a cantor nápomočen byl.

Toněvadí obec vlastní budovy pro školu neměla, vyučovalo se v najatých
místnostech. Nejprve vyučovaly se dítky v čísle 95, roku 1787 najala se od
rolníka Jana Tímny č. 22. světnice a učitel, jehož obec sama udržova-
la, došel. Během času, když se vhodná příležitost k tomu naskytla,
koupila obec domek č. 91 a věnovala jej zcela účelům školním.

Jižto obec L. na zařízení školy sama náklad nedla, mohla si jako
patron školy sama učitele ustanovovati. První učitel od obce
přijaty byl Augustin Doubravský, druhý František Prskavec,
třetí František Spicár.

Toněvadí během času od obce koupily barák částky s opravami bře-
nem se stal, a že ukázala se potřeba postarati se o novou školní budovu,
aby obce novému nákladu se vyhnula, postoupila r. 1825 školní budovu
školní a patronátní právo náboženskému fondu. Proč jest čtvrtý
učitel Jiří Paul prvním učitelem, jenž byl od vyšších míst na uč-
tele na škole v Levíně prezentován.

Průjmy tohoto Lev. učitele pozůstávaly hlavně z obvyklého školního
platu či sobotalem. Vedle toho dostával se školního fondu ročně 12 fl. c. m.,
měl stolu, bral kalendový groš, a příspěvek od obce Levínské a přiškolenských
obcí Jdárů a Ždůce, což vše obnášelo as 130 fl. c. m. K ulepsění své exi-
stence bral jakožto měšník z Kostelní pokladny 15 xl 9 K. v. m. a z Kostel-
ního lesa z sáhy měkkého dříví. Na vytápění třídy dávala Kumbur-
ská vrchnost z sáhy a obec Levín též z sáhy měkkého dříví.

Za příčinou sešlosti stávající školní budovy a následkem malého mí-
sta pro školu schopné dítky, bylo již po mnoho let na stavbu nové
školní budovy pomýšleno, až konečně r. 1841 se podařilo, že stavba
nové budovy školní z vyšších míst byla povolena. Přiškolené obce uvo-
lily se dáti materiál, síry a ruční práce a náboženský fond kotové
peníze na práci řemeslnickou. Ve veřejné dražbě na to odbyvané pronajali
stavbu Jan Fiser a Jan Šulc, oba pol. z Levína za 1258 pl. c. m.

Ku stavbě přikročeno bylo teprve r. 1843 na novém místě a sice na pozemku kostel-
ním proti farní k tomu věnovaném. Stavba proláhla se plněch 5 roků až teprve
29. února 1848 c. k. krajským inženýrem přijata byla. Poněvadž na stavbě
mnohé nedostatky shledal, měly se tyto během dalších 4 roků do porádku
uvést. Dne 14. května 1848 byla škola za přítomnosti cís. krajského komi-
saru, výsve důstojného okr. vikáře Fr. Štránského, množství duchovních
a občanstva slavnostně vysvěcena. Po skonění slavnosti bylo 6 chudých
zdejších školních dětí oděvem a peněží podarováno, k čemuž c. k. krajský
hejtman a guberniální rada Hansgiz 1000 c. m. povolil.

Dosavadní učitel Jiří Paul přeložen byl na školu do Seč v Chrudimsku
a od 1. října 1848 do července 1849 na zdejší škole provizorně ustanoven
byl Jan Sochor, načež byl již definitivně na místo učitele v Levíně
presentován.

Od 15. září 1847 až do 4. ledna 1850 byl zde podučitelem Alois Madle. Po něm
sloužil zde od 12. ledna 1850 do 18. ledna 1851 Václav Fais. Dalším podučitelem
byl Jan Svatoj, od 1. července 1854 do 3. dubna 1855.

Roku 1855 byla opravena školní budova nákladem 137 fl. 17½ k. c. m.

Téhož roku na řádnost učitele Jana Sochora zvýšen byl jeho školní plat
na 230 fl. 55 kr. c. m.

Dle nového školního zákona r. r. 1869 zřízena byla při škole Levínské
II. třída a škola vřaděna do III. třídy (400 al) slušného.

Řídicím učitelem ustanoven byl c. k. zemskou školní radou ze dne
18. února 1872 dosavadní učitel Jan Sochor.

Druhým podučitelem se slušným 280 al byl Josef Triebenacker, rodilý ze
vsi Bukoviny u Pečky. Byl presentován dne 25. září 1871 a nastoupil
službu dne 26. září a tak se počala v obou třídách vyučovati dne 16. října t. r.

R. 1872 v měsíci září rozloučil se podučitel Jos. Triebenacker s dítkami a
občany Levínskými a na jeho místo dosazen byl za podučitele pan
Jan Šolc, rodič ze Sirenova ^{řevnický}.

Když r. 1873 v měsíci únoru začal říd. učitel churavěti, bylo zavedeno
polodenní vyučování. Dne 7. července t. r. zemřel po dlouhé a trapné nemo-
ci v 68. roce věku svého. Pohřb měl 10. července.

Na místo říd. učitele po p. Sochorovi dosazen byl pan František Svíha,
dříve učitel ve Vrchovině, kterýž přivobil na zdejší škole nepřetržitě od roku
1873 až do konce února 1902, kdy přesazen byl ku své radosti na místo
říd. učitele v Radimě u Jičína.

Za ten čas vystřídalo se zde více mladších učitelů a sice:

Jan Šolc, nekroušený, František Horáček, nekroušený, Josef Tozniček,
abiturient jičínského pedagogia, Karimil Mauermann, nekroušený,
František Hartl, abiturient pedagogia v Jičíně, od 15. září 1881 do konce
školního roku 1882.

Počátkem škol. roku 1882-3 ustanoven zde mladším učitelem Bedřich Berwid,
abiturient jičínského pedagogia, jež zde působil do konce srpna 1885.

Methodij Beja, katimní podučitel v Rožďalovicích od 1. září 1885 do konce školního roku 1891.

Antonín Votoček, dočasný říd. učitel v Rožďalovicích od 1. září 1891 do konce srpna 1895.

Václav Šehr, katimní podučitel v Dětenicích od 1. září 1895 do 26. června 1896, kdy zemřel.

Antonín Šejpal, podučitel v Popovicích od 1. září 1896 do 7. června 1898.

Byl cestou z Horického nádraží usmrcen vlakem.

Josef Laxák, dočasný učitel v Bystřici, od 1. srpna 1898 do dneška.

Od 1. března 1902 do konce srpna p. zastával své místo řídícího učitele a na jeho učitelství dosazen dočasně Ambrož Palouš.

Od 1. září 1902 je zde říd. učitelem Ignác Kraus, dříve říd. učitel ve Zdírnici, kdež působil po 21let.

Tamátne události

od roku 1835.

1835.

Dne 2. března 1835 o 1 1/2 hod. spíchnou byl na věčnost povolán Jeho Veličenstvo všeobecně oblíbený a ctěný císař rakouský František I., král uherský a český atd. po 43letém panování.

Na rakouském trůně následoval bezprostředně dne 2. března 1835 ještě za života svého otce císaře Františka I. dne 28. září 1830 za krále uherského korunovaný princ Ferdinand, nejstarší syn zručeného císaře Frant. I., který jakožto císař Rakouský Ferdinand I., jako král český Ferdinand V. jméno přijal. Těže rasmanben byl r. 1831 s princeznou Marií Annou Karolinou Siov, dcerou sardinského krále Viktora Em.

Dne 25. listopadu 1835 slavili v Levíně platon svatbu manželé František a Kateřina Čermákoví z Levína čp. 101.

1836.

V r. 1836 bylo s povolením vysokého c. k. gubania ze dne 11. února čís. 6471 rdejšímu rolníku Janu Sulcovi čp. 78 dva pří jeho domě ležící a sčude vystavené kusy pole kostelního a sice č. par. 650 1j. 670 a par. č. 651 10660, dohromady 1j. 11330 za 200 zl. stříbra proti ročnímu úroku 8 zl. c. m., prodáno.

Dne 8. září 1836 byl Jeho Veličenstvo císař Ferdinand v Praze za krále českého slavně korunován.

1838.

Rok 1838 byl zde v horách pro sklizeň obilní nepříznivý. Dlouho trvajícím dešti xeni v klasech na poli verostlo. Žito bylo velmi málo vydatné a chléb se řítké mouky jin s největším namáháním se mohl upéct. Tě píse bylo mála, neboť otavy na lukách shnily.

1840.

Rok 1840 byl pro rolnictvo velmi příznivý. Všichni druhy obilí se dobře zdářily, též brambor byla hojnost. Následkem nadbytku obilí a brambor, měly tyto produkty malou cenu. Pšenice, která následkem vývozu do Saska nejvýš stála, byla r. 1841 průměrem prodávána za 4-5 fl. c. m. korec. Žito mělo ceny od 1 fl. 45 kr. do 2 fl. 30 kr. c. m. oves od 1 fl. do 2 fl. 12 kr., ječmen od 1 fl. 24 kr. do 2 fl. 24 kr. c. m. Brambory byly soudky po 8, 10, 12 kr. c. m. hojně prodávány. Zarnamenati slivů, je řebřáci víbec nebo pídka za almužně přijímati chtěli.

1841.

Roku 1841 udílel Jeho Exelence biskup královéhradecký Karel Bor. Hanl sv. birmování.

1842.

Rok 1842 byl neslychaně suchý. Po celé jaro a léto sotva jeden úrodný dešť Vismohoucí seslal; víbec nepřišlo po 20 neděl. Jari a brambory, ježto do velmi vyžněné půdy zasety a paságeny byly, se na nejvýš špatně zdářily, tak že rok 1843 nejvíce lidem a nouzi lidstvu hrozil, která také přirozeně a tím spíše následovati musela, ježto i bavlněný průmysl se parasil.

Korec bramboru stál 2 fl. 24 kr. až 3 al. 12 kr. c. m., korec ječmene stál 3-4 fl., korec ova stál od 2 fl. 45 kr. do 3 fl. 36 kr. c. m. To všecko způsobilo všeobecný nedostatek peněz, řebrotu a hlad.

1843

Roku 1843 byl kostel pokryt šindelem.

1848.

Roku 1848 udílel Jeho Veličenstvo císař Rakouský patentem vydaným dne 15. března, všem národům rakouským konstituci, která dne 25. dubna 1848 v hlavním a sídelním městě Vídni oznámena byla.

Dne 2. prosince t. r. přikl se císař Ferdinand I. stánu, a vládu složil na

arcivévodu Frant. Karla, který se jí však vzdal ve prospěch svého syna Františka Josefa.

V tomto roce zazářila se škalecovina, hlavní pramen výživy zdejších chudých obyvatelů a následkem vznikla všeobecná zebrota, takže denně 20-30 zebračků dím od domu přecházelo. Korec žita stal 8 xl c. m., soudek bramborů 1 fl 12 kr.

Abychudým trochu pomohl, dal jeho jasnost kníže Trauttmannsdorf a Florek do Pečky silnici stavěti a dělníkům denně po 10 kr. c. m. vypláceti, což ale nouzi mnoho nepomohlo.

Roku 1850 počala v Uhrách zúřiti cholera, která rozšířila se i v Rakousích, na Moravě a v Čechách. Vyskytla se i v sousedních osadách Nové a Staré Pace, Roškopce, na Brdci, Liběšati, Kostělavě a t. d. U nás na ni nikdo nezemřel. 1850.

R. 1850 hrozilo Rusko Rakousku válkou, pročež bylo v měsíci říjnu a listopadu posláno vojsko do Čech, nejprve do rovín, nýbrž i do Krukonos.

J. a Levín. Olešnici poúrazě listopadem několikráte bylo vojsko ubytováno, zvláště Hranicářů. Ve farě ubytováni byli et. hejtmáni:

Hejtmán Kocik od 40. haličského pluku, hejtmán Teber od 54. pluku, hejtmán svob. pán Eislerberg od 7. praporek myslivců, sledna 1851 hejtmán Alexandr Jeláček od 7. hraničářského pluku a 13. února hejtmán Theodor KioKovic od 2. hranič. pluku.

V červnu r. 1850 byly přičleny a zavedeny v Čechách: zemský soud, okresní hejtmanství, okresní soudy, berní úřady a četnictvo. Lev. Olešnice přidělena k okr. soudu Novopackému a hejtmanství Horického.

Novětenost r. 1851 byla pro celé jaro nepřetržitá; zimna trvala nepřetržitě až do konce května. Tím zadrženo byl vrost obilí, kávy a brambor. 1851.

V měsíci červnu počaly ceny obilní stoupati. Korec pšenice stoupl na 6 xl c. m., korec žita na 4 fl 24 kr., ječmene na 3 fl 36 kr., ovesa na 3 fl. 30 kr. a soudek brambor na 1 fl 6 kr.

V měsíci květnu t. r. počal Josef Goll, rolník v Levíně čp. 84 starší pově. nový mlýn na Žakopánici vedle kostelních pozemků, k němuž jim skrze tyto pozemky přístup a cesta míti mohl.

Dne 31. prosince 1851 prohlásil císař Frant. Josef I. ústavu r. 1849 danou za zrušenou. Zaveden byl znenáhla tuhý absolutismus, který vškerou svobodu národní ve vlasti naší dusil. Synové vlastimilovní a svobodu národa bojující byli krutě stíháni a zlářováni; v úde po městech provozovala se veliká libovůle policijní na újmu řádného vykonávání soudní a první její oběti stal se v Čechách ku konci r. 1851 nezapomenutelný politický bojovník Karel Havlíček a roku 1853 když všerocným stal se vládařem ministr Bach, zaveden byl nejkrutější absolutismus, který vškerou svobodu ve vlasti naší udusil.

Dne 18. května 1852 přišla do Levína et. odhadní pozemková komise 1852

Dne 18. února 1853 stal se ve Vídni atentát na nejvyšší osobu jeho Veličinstva císaře Františka Josefa I., o čemž c. k. okresní hejtmanství

v Horicích následující správu podalo:

Dle telegrafické zprávy mne od jeho Excellence ok. místodržitele z Vídně došlo, stal se dne 18. února t. r. o 1/21 hodiny odpolední hanebný atentát na Nejvyšší osobu jeho Veličenstva, císaře, totiž tím, co se jeho Veličenstvo na baště blíž Korutanské brány prochácelo, bylo od nějakého individua rázně od zadu přeprádáno a kutyřským nožem do zádů poraněno. Poranění nemělo dle výroků lékařů nebezpečné. Trah byl po činu zadržen. Ve Vídni, kde ostatně klid ani na okamžik porušen nebyl, projevily se některé třídy obyvatelstva nejhlubší síklivost nad zločinným skutkem.

Aby se Vídně mohlo uctít za šťastné zachránění jeho Veličenstva, dle zprávy bylo ve Vídni ještě týž den o 6. hod. večer ve chrámě sv. Štěpána a v Eraru o 11 hodině v domě sv. Věty slavně "Te Deum" odbyváno.

Ukládám Vaší důstojnosti spochybnáním, aby obsah ve všech duchovních obvodech odpovídajícím způsobem se zřetel na uvedl a na poděkování se odvrácení nebezpečnosti se možno brzy slavně "Te Deum" se odbyválo.

C. k. okresní hejtmanství v Horicích dne 19. února 1853.

Rubeš, ok. okresní hejtmán.

Rok 1853 nebyl úrodný na obilí, ale úrodný na veškeré druhy ovoce, zvláště švestky. Kůrde po Čechách počaly brambory žmít a černat. Obilní ceny byly dosti vysoké. Škarpfenice stál 10 zl, korec pita 7 zl, korec jčimene 6 zl, korec ova 3 zl a korec bramborů 2 fl c. m.

1854.

Dne 24. dubna 1854 slavil pamoubení Jeho c. k. Veličenstvo císař František Josef I. s jasnou princeznou Klávisou bavorskou. Týž den konány byly ve zdejší kostele slavné služby boží s ambrosiánským chvalozpěvem.

Do služeb božích bylo školními dárkami 11 ovočných stromků se školy na památku zaráženo a z dobrovolné sbírky 3 zl c. m. chudým dětkám školním rozděleno.

Dne 11. června t. r. udělal Jeho Excellence biskup Karel Bor. Hanl sv. birmování v Nové Pace Levinským věřícím.

1855.

Dne 20. března 1855 vyhořel v Levíně domek čís. 147. Josefa Zahradníka.

1856.

Dne 17. července t. r. vyhořel domek čís. 59 Jana Grofa v Levíně.

Stavba Pardubicko-liberecké dráhy.

1857-58.

Ku stavbě Pardubicko-liberecké dráhy, kterou dne 15. června 1856 Jeho c. k. Veličenstvo potvrdilo, dal podnět světový obchod a také zájem státu ohledně spojité plynosti Královéhradecké a Josefovské.

Do skončeném vyměření, které v r. 1857 po čtvrté se konalo, byla celá trať v 5 sekcí a každá sekce ve 3 oddíly rozdělena, jejíž bezprostředním šéfem byl generální inspektor Šebek. Ve 3. sekcí, kam též Levín. Olešnice patřila, byl sekčním inženýrem p. Jan Langgasser, rodilý v Uhračkách a pan Frant. Zimmer, splnomocněný stavitel.

Dne 8 srpna byla stavěna telegrafní linie. V měsíci dubnu 1858 byla trať úplně vystavěna a 1. června doprava osob a zboží odevedána.

Před tímto dnem 31. května byly všechny budovy na stanici Horčácké,

zolašské restaurace, na které se obracel Jeho Veličinstva s nápisem "Viribus unitis" nalíhal, věnec okrašený. Těch byly dále 3 velké a množství menších praporečků vyvěšeny. Také dva vysoké, chvojnám ovínuté stožáry zdobily restauraci.

O 3ti hodině odpoledne přibyli páni z Josefova, provázeni kapelou pluku prince Vasa na nádraží Horecké. Zde vyhrávali po několik hodin. Celé prostranství nádražní bylo přeplněno obecenstvem, kteří z okolních míst sem proudilo. Hlavní draha Pardubicko-liberecká stála 18 milionů platých c. m.

Připomenouti dlužno, že následkem stavby železné dráhy, bylo více domovních úst^{v Levině} rozborů, stály v místech, kudy drát vedena jest. Některé z těchto zborůných stavení se více nestavěla jako č. 26., 135., a 143., ostatní se přestavěla na jiné místo, jako č. 18., 19., 39., 44 aj.

R. 1859 ve válce se Sardýnskem byla stracena Lombardie. Císař upustil od svého absolutismu, povolal do státní rady divizníky ze všech zemí a dne 20. října 1860 vydal neodvolatelný diplom, jímž slibuje za sebe a své potomky seřaditi historických práv svých království a zemí, zavěsti samosprávu ve všech kruzích obyvatelstva a uděliti rovná práva všem zemím a národům. 1859. 1860.

Na činu představenstva Ignac Termák, Jg. Říha a Jan Fišar, kteří od r. 1856-59 z nového kamene obecní cesta od kříže nad Veselkou přes celou Veselku až k mostu na chrám Páně vystavěna a rozšířena byla, tehdy r. 1860 položilo občanstvo pořádně kus obecní cesty od mostu až za kovárnu.

Uveďme nyní 18. a 19. květnem 1860 dostali se zloději oknem podle záchodu do fary Levinské a škodu přes 200 fl. c. na zboží, sáček a pokrmu učinivše.

Poslední mlyn, který r. 1851 Josef Goll, sedlák č. 84 v Levině asi 100 kroků od kříže přes cestu v levo, kudy se do Studence jde, na svém gruntu vystavěl, byl r. 1860 od vdovy po něm pozůstalé za 610 zl. r. prodán a na Brdo, za Novou Pakou Lexín, převezen.

Téhož roku dne 9. září večer po půlnoci na Veselce v příbytku J. Dudiny č. 137 vyjel oheň, jemuž tři domky za kašit padly a sice č. 137, č. 136. stalyho a č. 138 Meisnarů. Číslo 137 a 136. byla pojistěna a každý obdržel od společnosti Teslotské okolo 400 zl. r. náhrady. Meisnar však své spaloviště pro nemožnost musel prodati.

Dne 27. února 1861 odbyvala se de volba představenstva v Levině. 1861. Olešnici dle nového obecního řízení. Víte volbu přednesl ek. aktuar pan Alois Kubiš od ek. Okresního úřadu novopackého v komisari.

Před volbou staré představenstvo a sice Jgn. Termák, rolník a obchodník č. 56, jakožto představený, Jg. Říha, rolník č. 45, radní a Jan Fišar, rolník a obchodník plátek č. 2. se ze služby poděkovali, na jejichž místa zvolen jest Josef Fišar, rolník a obchod. č. 3. co představený, Josef Petřík, rolník a hospodský č. 22. co první radní, Jan Sule, rolník č. 36, co druhý radní. Do výboru radního zvoleni: Jan Nejšpor, puvofarář Levinský, August. Jirásko, rolník č. 29. Jg. Termák, rolník č. 56, Jg. Termák, rolník č. 104, Pavel Zlatník, rolník č. 103. Za náhradníky: Václav Jirásko č. 98.

Josef Matějka č. 116, Josef Vitvav č. 27 a Vaclav Fíša č. 14.

Dne 6. března konala se tu slavnost dojmavá, krásná. Představenstvo jak z Levínské Olešnice, tak i Žďárské, čekalo u farního domu s výbozem na ct. přednostu okresu Novopackého p. Frant. Randa a Aloise Feltla, kamčárského.

Tito přišli do fary a odtud šel pak celý výbor s pány představenými a ct. komisari, tak i školní mládež za kroužkemi chrámovými do chrámu Páně, u jehožto dveří od místního faráře přijati a do chrámu uvedeni a na vytkárená místa u oltáře poukázáni byli. Na to následovaly slavné služby Boží. Po evangelium skládali u stupni oltáře, majíce p. přednostu co ct. komisar a p. Aloise Feltla, po boku, vpuce místního faráře nový náš levínský představený p. Josef Fíša s dvěma p. radními přísahou, již, jak pevně doufáme, povědy věrní křesťanou. Před přísahou měl knim místní prov. farář Jan Nešpor významenou, učenou přiměřenou řeč.

Prísaha: Budete přísahat Bohu všemohoucímu, Jeho Veličenstvu, našemu nejmilostivějšímu krměpánu Frant. Josefu Provnímu a Boží milosti císaři Rakouskému a po něm dědicím a Jeho Veličenstva kmene a krve následujícím, každého času věrní a poslušni býti a všechny povinnosti mně co představenému obec Levínské uložené, rádně a svědomitě v úplném jich obsahu plniti.

Co mně právě ctěno bylo, tomu jsem náležitě a jadrně porokuměl, podle toho mám a chei věrně žio býti. K činní aně dopomahy Bůh a to, co evangelium.

V Levíns. Olešnici dne 6. března 1861.

K závěrečným budíž podotknuto, že po slavných službách božích, kteří s Te Deum se skončily, odebrali se jak starí bývalí, tak i noví představení obci opět do domu farního, kdežto ct. přednosta, okresu Novopackého p. Frant. Randa bývalým páním představeným za jejich mnohá léta věrně a ochotně prokázanou službu, vřelá díky vzdával a po rozjiti se představenstva, když se p. komisari poněkud ve fare občerstvili, odebrali se k pamo představením č. 3 a tam se dlouho stolovalo. Po skončení tabuli občerstvo při hudbě svou radost v č. 22 nad šťastným zvolením nového představenstva na jevo dávalo.

V tomto týdnu starý výbor novému správě obecní odevdal.

První radní Josef Fételík sobě vybírání cis. daní na starost vzal, jichžto i vládních výloh dle rozvržení d. v katastrální obci Levínské v správním r. 1861 od ct. berního úřadu Novopackého k vybírání předepsáno a k odvodu, jak následuje učené bylo a sice 2428 zl 94 kr. ro.

equivalentu k obecního majetku	3 zl.
Z okresních útrat per 1924 zl připadá na Levín	48 zl 87 kr.,
proximkové daně	1567 zl 57 kr.,
státní daně domovní	139 zl. 7 kr.
zemské přírůžky	230 zl. 39 1/2 kr.
válečné "	248 zl. 9 1/2 kr.
výdělkové daně 98 zl 17 1/2 kr., k tomu přírůžky	
zemské 13 zl 25 1/2 kr., válečné 19 zl 6 3/4 kr.	131 zl 6 1/2 kr.

Daň z výdělků 28 zl 97½ kr., k tomu přispívky zemské 3 zl 91½ kr., válečné 5 zl 79½ kr.	38 zl 68½ kr.,
potravní daně	14 zl 4 kr.
hudebních	3 zl 15 kr.
	<hr/>
	24 28 zl 94 kr.

Druhému radnímu Janu Sulcevi odevzdáno vedení obecních účtů. Jméni obce
Levínské toho roku 1861 dle účtů poskytovalo:

1. Z 22 jiter 1012 □ obecního lesa, pole, pastvin a zahrádek v ceně 4000 zl a:
2. v zemské 100 xlatoví v stříbrě k placení poukazujících obligací
čís. 60.043 a 5% od r. 1856 dne 1. prosince vyhotovené . . . . . 100 zl.
3. Válečné příjmy od r. 1799 až 1810 83 fl 46 kr., odvod pita
648 fl 16 kr. a sosa 13 fl 54 kr. K pořádkování poskytovalo . . . . . 95 zl 18 kr.
4. starý kapitál . . . . . 525 zl 24 kr.

Dílem v obligacích, dílem v penězích od r. 1850:

5. výkup, úině . . . . . 12 29 zl 70 kr.
6. ze rakupí . . . . . 4 69 zl 2 kr.
7. v aloně . . . . . 134 zl 48 kr.

úhnnem 6553 zl 62 kr.

Letovní svato dušní svátky byly nad míru zimavé. V neděli ráno tak byla
nízká teplota, že na potoce Olešce namrzlo v břehu ledu asi na ¼ palce
xtlonití a na polích byl sčdivý mráz a listí některých stromů zvadlé viselo
mrakem spálené. Toho dne padal sníh. Na rovinách roztál hneš, na
kopcích xústal ale ležet.

Roku 1862 za představenstva p. Jos. Fišery, rolníka obchod., tix Josefa 1862.
Petelíka a radního a Jana Sulce byl vybetán kamenný most v obci
Levínské od Novopackého mistra zednického Josefa Křapky přes Olešku
u domku čp. 92 a stál 703 zl 62 kr., xi: jak dále uznam a rozvrt ukazuje

Za kámen ve skále na Mostkách	52 zl 80 kr.
ze velké kusy	2, -
Úině pání hraběti Teymovi do Norjích xámků	22, -
Od přivezení ze skály ku železní dráze k nádraží	110, -
Přívaz z Mostk po železní dráze do Levína	171, 60.
Výlohy při obtavání kamene	8, 20.
Od firmy mimo žehlníků od 8 kusů	2, -
Náhrada na Mostkách skrze cestu	2, 30.
Za vápno ku stavbě mostu	33, 60.
Od haurní vápna	3, -
žednická a nádennická práce	227, 80.
opět nádennická práce po vystavění mostu	12, -
kováři	16, 80.
za cement a pražské vápno	2, 50.
Od přeložení mostu kešáři Hymychovi a nádenníku	3, 80.
Za opravu železní dráhy, xkašení skrze skládání kamene	3, 52.